

Eric Meyer van Gelderen

Welke boeken lezen advocaten eigenlijk buiten de juridische literatuur, dls ze dan nog lezen? Zien ze graag opera, bezoeken ze bioscopen, concerten, galeries? Gaan ze naar toneel? En wat betekent die cultuur voor hen en, misschien, voor hun werk? Eric Meyer van Gelderen (32) verhuisde met zijn vrouw naar Hollywood, Californië. Hij verruilde een loopbaan bij De Brauw Blackstone Westbroek in Amsterdam in het intellectueel eigendoms- en entertainmentrecht, voor de 'echte' entertainmentwereld: hij acteert in films, televisieseries en reclame.

Jan Pieter Nepveu
journalist

Figureren in Hollywood heeft zonnige kanten, zoals hier op de set van de tv-serie CSI: Crime Scene Investigation. Maar figureren is ook in het holst van de nacht voor dood liggen in de modder, rillend van de kou. Verder is het in Hollywood vooral hard werken en vroeg opstaan. Op de set worden lange dagen gemaakt, voornamelijk gevuld met wachten.

'Hollywood, here I come'

“ Liefde voor acteren en entertainment heeft altijd in mij gezeten. Het is leuk om andere mensen te spelen en dingen te doen die je in het echt nooit zou doen. Deze voorliefde loopt als een rode draad door mijn leven. Zo had ik vóór mijn rechtenstudie aan de VU al een jaar toneel gestudeerd in de Verenigde Staten, aan de University of Oregon. En ook tijdens mijn LL.M. (Master of Laws) op Harvard Law School heb ik – naast de studie entertainmentrecht – geacteerd bij het lokale studententoneel.

Gezien mijn liefde voor entertainment was het niet verwonderlijk dat ik terecht kwam in een intellectuele eigendoms-/entertainmentpraktijk. De praktische kanten hebben mij lang geboeid. In de advocatuur heb ik mijn creativiteit en acteertalent zo goed mogelijk gebruikt. Van tijd tot tijd kwamen die goed van pas want in de rechtszaal heb ik de meest dramatische scènes gespeeld.

Maar uiteindelijk miste ik de creativiteit van continu acteren en trok ik meer direct naar de entertainmentindustrie. Dat verlangen kwam met name boven toen in Amsterdam twee Hollywood-films werden opgenomen: 'Ocean's Twelve' en 'Deuce Bigalow: European Gigolo'. Ik had daar erg graag aan meegewerkt.

En zo gebeurde het dat ik in januari 2005 een heel kantoor – met omzeiling van de spambeveiliging – de e-mail 'Life is like a box of chocolates' stuurde. De strekking ervan – het volgen van mijn droom: Hollywood, here I come – leidde tot verbazing en enthousiasme. Een enkeling denkt nog steeds dat het een grap is.

Natuurlijk was het een raar gevoel om na zes jaar te stoppen met een goede, vaste baan als advocaat. Ik heb geen spijt van mijn tijd

in de advocatuur, waar ik met geweldige collega's heb samengewerkt. Maar ik heb ook geen spijt van mijn keuze. Ik ben nu zes maanden bezig als acteur en ben nog even enthousiast. Ik gebruik hier overigens de artiestennaam 'Eric Meyer' (mijn achternaam 'Van Gelderen' werd sowieso in de Verenigde Staten vrijwel nooit goed gespeld).

Ik ben als acteur wellicht nog meer gedreven dan als advocaat. Ik ben letterlijk zeven dagen per week bezig met acteren. Er is elke dag wel iets: (kleine) rollen spelen, acteerlessen volgen (net als in de advocatuur moet je altijd blijven leren), netwerken (feestjes), telefonisch of online zoeken naar werk, audities doen. Ik heb veel dingen geleerd die ik anders nooit zou hebben geleerd. Zo heb ik voor twee speelfilms militaire training gehad van een echte *drill* sergeant (sir, yes sir!).

Mijn ervaringen als advocaat kan ik vooral in de serieuzere rollen goed gebruiken, of het nou is als advocaat, dokter of Wallstreet-broker: deze rollen zijn voor mij weggelegd.

Ik heb sprekende rollen in een film over Rembrandt (ik speel Rembrandt) en in een horrorfilm. Verder ben ik figurant en speel ik kleine rollen in zo'n tien andere films en een aantal televisieseries, waaronder recent 'CSI', 'Desperate Housewives' en '24'. Tijdens de pauzes wissel ik ervaringen uit met ervaren acteurs. Ik heb bekende acteurs op en buiten de set ontmoet – een lolletje trappen met George Clooney! Flirten met Susan Sarandon! Dat zijn toch leuke dingen.

Figurant is hier overigens geen vies woord. Zelfs Brad Pitt is begonnen als figurant. Het is een goede manier om ervaring op de set te krijgen en mensen te leren kennen. Bovendien kunnen

Eric Meyer (links) op de set van de horrorfilm 'Real Horror': 'Natuurlijk was het raar om na zes jaar te stoppen met een goede, vaste baan als advocaat, een enkeling denkt nog steeds dat het een grap is.'

figurantenrollen worden opgewaardeerd tot sprekende rollen, waarmee je veel meer verdient.

Natuurlijk is acteren niet alleen plezier. Het is hard werken, ik maak lange dagen en moet vrijwel altijd erg vroeg opstaan. Doorgaans moet ik tussen vijf en zes uur 's ochtends op de set zijn. Verder moet iedere acteur, van figurant tot hoofdrolspeler, lang wachten. Acteren in een scène doe je een paar uur per dag, de rest van de dag blijf je tot er weer wat van je verlangd wordt.

Soms zijn er, los van vele afwijzingen, ook dieptepunten in het werk. Zo had ik vol

enthousiasme auditie gedaan voor de Clint Eastwood-film 'Red Sun Black Sand', een oorlogsfilm die zich afspeelt in 1944, en ik werd uitgekozen. Het werd afzien. Ik heb met Amerikanen en Japanners twaalf uur lang – tot vier uur 's nachts – gekleed in een dun pilotenkostuum in de bergen gestaan, in de kou, wind en stromende regen. Omdat ik werd doodgeschoten, moest ik bovendien in de modder blijven liggen.

Niettemin blijft het opwindend en afwisselend werk. Elke week, elke dag brengt verrassingen. Beroemd worden hoeft niet. Het acteren zelf vind ik fantastisch. Er zijn veel acteurs die goed geld verdienen met

kleine rolletjes en commercials, zonder ooit echt beroemd te worden.

Het was een enorme stap, maar ik weet nu hoe het voelt om bezig te zijn met een echte passie. En of ik ooit weer terugkeer naar de advocatuur? Ik zeg nooit nooit. Misschien gaat het acteren ooit vervelen, of krijg ik genoeg van deze schijnwereld vol mooie dames, dat ik toch weer in de advocatuur beland. ”